

प्रवृत्तानुरमं काष्ठोत्तवेद्यदि । देवेष्वेव उदाकर्मात्तु नार्के कर्तुं ब्रह्मणः । एवञ्च एकस्मिन्नेव सामहयस्य विनष्टाने उदक उवमामेष्टादिगतां सवमनमामः । धृष्टकन्यागउरेतिवचनां माधवादिषु ऋषिपुत्रितुत्वात् ।
 अथैवविश्वयेशात्तात्तः । इत्योदशांश्च श्रुतिवात्तु सामं चतुर्दशः क्वापिन दृष्टं पुरुषः । एकदमामद्वितयं यदि म्याद्वेषेधिकं उदपबोधि म्यामः । उथाश्रुतिः । द्वादशमामाः समुत्सवः कृतिं च योदशमा
 माः समुत्सव इति । कानिमाधवायेजावानः । एकस्मिन्नेविवर्षे च होमामावधि म्यामको । प्रथ
 मधे उमं काष्ठिर्नघदात्तवेत् । प्रथममुत्सवः म्यादुत्सवमनिमुठः । एकस्मिन्नेव सामहयस्य
 नमनश्चिकं म्यात् । कन्यायां पाते माधवादिषु ऋषिपुत्रितुत्वात् । यथा श्रुतिः पंचमसः कार्तिका
 । अमावास्याह्यं यत्र मामिमामिप्रवृत्तः । उदवात्तुत्सवः पुरुषमुत्सवमनिमुठः । नठेव उमतिक्रमं रेवादिनद्युहावीतादिवाक्यं मठिवापकमितिवाचं उम्यापवादविना कृतं न विमेषणीयत्वात् । उम्या
 द्यांतिश्चिं समनु प्रणोतिवाक्यात्तु नामं कमनमजाती यत्तु क्रिमे सुदुहाशिवविमं कमनाईत्वात्तु काष्ठि ठावात्तु उदानावस्येपि शर्द्धेनानायायेन प्रणोतिज्ञानात्तु वतिउत्तु न्यामपदवाच्येति । अथमामे

२५

२६

कृतेयमिति ॥ ० ॥ उदयमंश्रेणः ॥ शुक्रप्रतिपदादिदर्शात्प्रोवविनद्धिउार्मामामनमामः । मठमाधवादावोर् मर्गिकः कठिकाकारिकादावणि अथशानिष्टेरु माधवादिष
 ककारिकादिष्वद्योषणितुनूकनयोत्त माधवादावेव । उनादिष्वद्योषणितुनूकनयोत्त माधवादिष्वद्योषणितुनूकनयोत्त माधवादिष्वद्योषणितुनूकनयोत्त
 मनमामः । उदितुनूकनानुनद्धिउः । मनमामेवाद्याद्यादेर्द्विउः उानुनद्धिउतुने उदिदि । यत्र यामिभामेनमं कृतिः मं कृतिहयमेववा । मनमामः मविद्वेयः
 मामेविमंशुमेतवे इति कारकयुद्धे द्विमं काप्रुमामसु क्रयाणवणर्यायसामनमाम उदिधानं उदिकमात्रमं काप्रिविउ मामशुनयोंगिपोनं । मनमामवद्विवाशु
 नईद्वयं । उथाठ वाईमानुजोत्रिर्दि । एकवैवेइ विकमामयुग्मं यं कारिकादिदिउये क्रयाथं । उद्वर्जनीयं विउयं प्रयद्विवाशुयद्वे मवमद्वनेषु । यामिभामेनमं कृ
 तिः मं कृतिहयमेववा । मं मर्णां इमं उीमामावधिमामं निदिताः । अत्रमं मर्णः अमं कृतेनाधिमामव कर्मानेइताया उदणवादकठेन मां लोउवकर्माईः मन् ममक

(मंशुको) ४
 (एकमात्रमं कृतिवदिउं मनमामं एकपदमं क्रयमामसु मं कृप्रुव) ७
 (नेकनायाः प्रत्याजनमाइ) ७

(कर्मानिष्कृष्टिकथथाकर्माधिकारमुत्थामोमविद्यति एवमन्मामवमनमामोनानुविद्यते कर्मानद्विहाः)

कर्मानिष्कृष्टिकथथाकर्मानुविद्यते इति । अत्रापेक्षितमिः । श्रोतमार्तक्रियाः मर्वाद्वादशेमासिकीर्तिताः । त्रयोदशेऽमर्वात्तानिम्नानां विकीर्तिताः । उन्माद्दशेऽमर्वात्तानिम्नानां विकीर्तिताः । उन्माद्दशेऽमर्वात्तानिम्नानां विकीर्तिताः ।
 नकथं न । कुर्वन्नुक्तमाप्तिरुर्घादोऽविनाशनं । इत्यनेप्रकृतत्रयोदशेऽमर्वात्तानिम्नानां विकीर्तिताः । अत्रयमनमाममत्रयोदशेऽमर्वात्तानिम्नानां विकीर्तिताः । उन्माद्दशेऽमर्वात्तानिम्नानां विकीर्तिताः ।
 दशं माहिकं उथाठ कृत्वाद्योदशेऽमर्वात्तानिम्नानां विकीर्तिताः । म
 लोषेद्यावेशाऽप्रादुर्भूतेन विहितयागः । आवश्यकानिबवकाशाः उथाठ कानमाधकाये
 नमामेनेकार्था । यथा अगममं हिताया । यदाददातिमन्त्रुष्टः प्रमन्त्रदनोमनू । अथमेव उथाठे विमिडि कर्तव्यताक्रमः । विशुद्धदेशकानेऽनुमानानियताशुभः । मं कल्पेणापो
 यकर्तव्यमङ्गुबाषोपनं मूने । कर्तान्नालीमूत्रश्राद्धमादोऽमृत्तिवाठनं । मृग्युक्तप्रकारेण उते उद्विधीते ॥ मधुमामेत्तवेद्भुः मधुमामेत्तवेद्भुः मधुमामेत्तवेद्भुः मधुमामेत्तवेद्भुः । मवणशुभवेत्तवेद्भुः मधुमामेत्तवेद्भुः

(भागमशासुप्रमिः)

मन्त्रादि...
शुद्धिः...
२

नवतारक...
सुखनूजाः क्रियाः सर्वानिष्ठनाः सूर्यतार्क्यं...
नाबदायै...
शुद्धतायामहो...
मः मृतः...
प्रवृत्तमाधकः कुर्यात्...
मन्त्राद्योः प्रणवादिमन्त्रनिषेधः...
नक्षत्रादिपर्यन्तं...
मन्त्रसूक्तान्यां...
जगतादेवार्चनविधिः...
कार्योपायान्निष्ठैः...
नास्तिपापं...
यत्तन्मन्त्रं...
बाह्यवस्तुधृतं...
शुद्धतायामहो...
मः मृतः...
प्रवृत्तमाधकः कुर्यात्...
मन्त्राद्योः प्रणवादिमन्त्रनिषेधः...
नक्षत्रादिपर्यन्तं...
मन्त्रसूक्तान्यां...
जगतादेवार्चनविधिः...
कार्योपायान्निष्ठैः...
नास्तिपापं...
यत्तन्मन्त्रं...
बाह्यवस्तुधृतं...

म्नाथानिर्गुनिर्वर्तमानम्याक्रियायात्तु । बाह्यज्जाक्रमेनेवधानयोगेनैर्गार्थये । यथाकामिनेठे कामिनिर्गुनिर्वर्तमानम् । यत्रुंमिंशुकल्पे म्नामत्रुजामुक्त्वा ॥ यदिमादशुठिनुवमत्वे
 मन्त्रंनद्वेषे । मनोहिमर्षजन्तुनां मर्षदिवशुठिःसुउ० । उमूत्राळाबादुशोठणुं । बामाळनठदिकाधुउमणि । अशुठिखाशुठिखाणिगदुं क्तिघनमूणरुणि । मन्त्रेकशबनोविद्वानमन
 केवमदामुमे ॥ ० ॥ यथाशोठेविष्णुकीर्तनं ॥ यथाठकाघुधमनामानिमदामवर्षकी
 ननिघमनुथा । नादिष्टानोनिषेधोन्निहर्षेनामनिनुक्क । उननाशुठिर्षेवर्षिणिठनामानि
 अधिमासविवाहं घात्रां धुडां उथोपनयनादिनकुर्यान्नावकाशं माद्विन् नविशेषेठ्यामि
 । मावकाशं उममूवकानां कर्म अत्रानिवकाशम्यानगठिकमाप्रतिप्रमवाहार्थां सुठिउः । उथाठमनमाभाधिकारैकादकगृहं । कानेहनगठिं निगां कुर्यात्नेमिठिकां क्रियां ।
 इन्मठिः । निगनेमिठिके कुर्यात् प्रयउः मन्मनिमूठे । तीर्थमानं गजहायां प्रउशाहनुमेवठ । निगमइरुः पूवमूायेनविहिउं म्नामत्रुजाणमहायजुादि । काममणिउथाविधमकृन्तिउं

७७

पूर्वकालकर्मणां प्रतिष्ठां विधिवत् कार्त्तुं । न कालनिधमस्तु उच्यते विद्वेषादिभिरुक्तैः ॥ इति उच्यते पूर्वानां समयाशुक्रौ वृत्तयः प्रतिष्ठा निषेधकवचनं लोनकालनिषेधमिति बोधः ॥ ७

शुभं प्राणानि चोत्तम । तन्मूर्धन्ये मानं प्राणं दानं जनादिकं । कार्याणि मनसा मेहनिनिवृत्ते निवृत्ति कलुषा इति हेमाद्रिमाधवाचार्य धृत यमवचनात् । मद्यावद्योदशश्राद्धस्य मनसा मकर्तव्यता
यां निवृत्तकामं च वाजं उच्यते यमसां प्रवेत्तनात् । यदुपार्थवचनं । नामोपप्राशनं तौ उच्यते विवाहं मोक्षीवचनं । निष्कर्म जातकर्मादिकामां ह्यविमर्जनं । अस्तु गतं प्रबो
शुक्रवानो ह्ये मनिमूठे । उपायनमूणावमुं वृत्तानां निवृत्तकार्येण । उपायनं प्र
मथ । जातकर्मिठनामा निघथा कानं ममाठवेत् । अतिपातुं कुर्वीत प्रशंसे मामि
मार्हेष्टे चर्कयेत् । मन्मूलावायनप्राशनं निष्कर्मनादयः । इति माधवाचार्यः । अथ कर्मा
नवमेकादशे उच्यते । यदुच्यते उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते । इति यमोक्तं । उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते । नवश्राद्धं उच्यते उच्यते उच्यते उच्यते । मणि
प्रकवने चैव हेतुः श्राद्धं चोत्तमं प्रति कर्तव्यं प्राणानि । ननु मनसा मेमणिपुत्रकवने चैव कथं प्रकृतं मामि माम् । मविकं न किं चैव इति तेषु । पूर्वमन्मूलावायनं चोत्तमं

७४

प्रतिष्ठा (वचनात् प्रकवाक्यतया प्रकृतानां च नूनां प्राणानां प्रादिकं च प्राणावाधाः) ७

मार्त्तु

त्रिभिश्चामेवताः । प्रायश्चित्तं च क्रियात्तन्नेमिदिकमुच्यते । त्रिभिश्चामेवताः । उच्चनिबवकाश्चमपिअनाबद्धप्रायश्चित्तमाणाणिनोक्तुं जानाम् पापवृत्तेः । उथागच्छिवाः । अतनिःसंशयेणाणनकु
 षड्जानुपमिदुः । शुभजानोवर्द्धयेत्पापममनं पशदिबुवन । अत्रवद्वः । नेमिदिकानिकाम्यानिनिपत्रिघदायदा । उदात्तदेवकार्यानिनकानकुविधीयते । नेमिदिकाम्यानित्रिसामानाधिक
 र्णं निमित्तां प्रहदोमूहः सुप्रादेः कर्तव्येनप्रजितानि नेमिदिकानि । निमित्तमूठिउदोष
 पूर्वसागादिकर्णः कानोनानुरधत्त । उतउत्तुविद्विद्विनायनादोनिदिउमनिमुठ
 नम्यादानेलेघिषुशुवतां श्रावण दानमम्यादकृष्णमनमामेपिउद्वयं ॥ उथागच्छिपूषा
 । प्राश्ननायोःसृष्टं प्राश्ननामादकृष्णं यदिलोबादिनापक्रियते उदात्तवदेवअनवः सुकृत्यमिद्विदानमागवः । युक्तकेउत् उदिनेननश्रुवठनोपाकुदकानुकर्मां । उद्यथा उम्यां मर्वाभना
 पादेदद्यांकनकमुठमं । अणादेपाउयेदुं सुवर्णनवकानवे । किंशु अन्थाइनेनेवादानेप्राण्ठे इदु इतिपूनरुपादानं शर्थंम्यां । एतेनानुः सृष्टेइमनाशेः पितावदुःसृजामेयमिदि

७८

(१३ इतनानुषं प्रमादमुठनूष्टे मिदिवठनदर्शनादिनर्थः)